

Erasmusos félév Poznańban

A 2014/2015-ös tanév tavaszi szemeszterét tölthettem kinn Erasmus ösztöndíjjal Poznańban, Lengyelországban, az Uniwersytet Medyczny im. K. Marcinkowskiego w Poznaniu fogorvostudományi karán. A lengyelek nagyon barátságosak, hasonlóan éreznek, gondolkodnak, mint mi magyarok. Valóban igaz a mondás, mi szerint: "Lengyel, magyar két jó barát, együtt harcol s issza borát."

Poznań nagyon bájos város, tele szépen felújított, színes régi házakkal. 550000 fős, szóval kisebb, mint Budapest, amolyan vidéki nagyváros hangulata van. Metró nincs, viszont a villamosok jópofák és busszal is sok helyre el lehet jutni. Több egyetem is van a városban, sok (külföldi) diákkal, pezsgő (diák)élettel.

A félév kezdete előtt pár nappal érkeztem meg vonattal a városba, a korábban itt tanuló ismerőseim tanácsára, hogy a félévet minél problémamentesebben tudjam elkezdni. Kaptam egy "erasmosos barátot", aki már aki utazás előtt felvette velem a kapcsolatot, mindig elérhető és nagyon segítőkész volt, akár milyen gondom akadt s akivel a végére jól összebarátkoztunk. Az egyetemen a képzés blokkokban történik. Ez azt jelenti, hogy például három hétig minden délután szájsebészet gyakorlatod van. Ez egyfelől előny, mert lehetővé teszi, hogy jobban elmélyülj egy-egy témában, viszont hátrány is, mert nehezebb fejben tartani az ismereteket a vizsgáig vagy a következő félévig. A kezelés hasonló, mint itthon. A hallgatók adnak időpontot a betegeknek, de az oktatók is szívesen segítenek, ha páciensre van szükséged. Különbség az, hogy a nővérmunkát is a hallgatók végzik, vagyis egymásnak kevertük meg a lenyomatanyagokat, az üvegeket, a ragasztócementet, stb. és a széklet is mi szedtük le magunk után, pakoltunk el és takarítottunk. Megtanultuk értékelni a nővérek munkáját.

Talán az egyik legnehezebb dolog volt számomra odamenni valakihez és azt mondani neki: "Hello, I'm Monika. I'm an Erasmus student from Hungary." Ugyanakkor a beilleszkedés könnyen ment, mert mind az oktatók, mind a csoporttársaim nagyon nyitottak, kedvesek, mosolygósak, segítőkészek voltak. Az angol nyelvű képzésben vettem részt. A lengyel páciensek nagy része azonban nem beszél angolul, de szerencsére a gyakorlótábor orvosok vagy éppen a lengyelül jobban tudó csoporttársak mindig kézségesen fordítottak.

Az egyetemen szerveztek az erasmusos diákoknak ingyenes lengyel nyelvtanfolyamot, amin sajnos nem tudtam résztvenni rajta, mert üttötte az egyik gyakorlatomat. Így maradt az, ami rám ragadt vagy a lengyel barátaim meg a csoporttársaim tanítottak. Ez annyira volt elég, hogy a boltban, a piacon meg a büfében tudtam kérni, fizetni, és megkérni a a beteget, hogy nyissák ki vagy csukják be a szájukat, esetleg harapjanak rá, vagy megérdeklődtem, hogy éppen fájdalmas-e a kezelés. Addig volt jó, amíg nem kérdeztek vissza. Furcsa volt, hogy a kezelés alatt nem tudtam beszélgetni a pácienseimmel.

Nagyban megkönnyíti az életet, ha az ember megtanul egy kicsit lengyelül, amit kivétel nélkül mindenhol nagyon értékelnek. A kollégium kifejezetten jó állapotú, pár percre a fogászati klinikától és gyalogos távolságra több egyetemi épülettől, pezsgő, mindig nyüzsgő társasággal, ahol az ember soha sincs egyedül, sohasem unatkozik.

Az erasmusosokkal sokat buliztunk, nemzetközi vacsorát, kisebb kirándulásokat szerveztünk. Igazi barátságot a csoporttársaimmal kötöttem, akik elszármazott lengyelek gyerekei, norvégok, kanadaiak. Velük is voltunk bulizni, együtt főztünk, kijártunk futni a közeli tóhoz, kilátogattunk egy sörfesztiválra, kiültünk vacsorázni az óváros térre, rendszeresen együtt palacsintáztunk vagy kávéztünk az klinika közeli vendéglátóhelyeken vagy csak egy átlag vasárnap este összegyűltünk az egyikük erkélyen ücsörögni, beszélgetni, borozni.

A félév során persze utazni is volt időm, állandóan változó társakkal eljutottam Varsóba, Krakkóba, a wieliczkaikai sóbányába, Auschwitz-Birkenába, Wrocławba, Zabrzeba, Berlinbe, Párizsba. A lengyel vasút modern, jól kiépített, megbízható, pontos és gyors, de a távolságok meglepően nagyok tudnak lenni az itthon megszokottnál képest. Az már csak plusz, hogy a poznańi repülőtérrel egyszerűen és olcsón lehet repülni Európa nagy városaiba.

Nagyon szerettem itt lakni. Felejthetetlen élményekkel gazdagodtam, életreszóló tapasztalatokat szereztem, rengeteg, érdekes, értékes embert ismertem meg és sok új barátot szereztem. Mindenkinek csak ajánlani tudom az erasmusos félévet, a poznańi egyetemet.

Pulai Mónika Eszter